

[Nielsen Mann.]

Udtalelser faa det Indtryk, at denne Lovs Gennemførelse vilde kunne betyde en Besparelse paa 15—20 Mill. Kr. Det er jo imidlertid ikke rigtigt. Saa vidt jeg forstaaer de Bemærkninger, der medfølger Lovforslaget og Raastofkommissionens Betænkning, er det saadan, at hvis alle de daarlige Anlæg, som findes i Landet, blev bedre, saa kunde der være Tale om en saadan Besparelse, men saa forslaar de 10 Mill. Kr. paa ingen Maade.

Det ærede Medlem mente, at et enkelt Eftersyn af de her omtalte Anlæg var for lidt. Det er muligt, endda sandsynligt. Men jeg er bange for, at Konsekvensen af at faa foretaget flere Tilsyn vilde blive, at Grundforbedringsudvalgenes Medlemmer skulde have større Aflønning end nævnt i Lovforslaget, og saa bliver jeg betænkelig; for det vilde naturligvis ramme ikke alene direkte, nemlig dem, der lader Arbejdet udføre, men ogsaa indirekte.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at der her ikke er Tale om at sætte Skel, fordi, som Ministeren meget rigtigt sagde, ogsaa Gaardmænd, i hvert Fald mindre Gaardmænd, kan faa Anlæg udført til et Beløb af 800 Kr. uden at komme i Konflikt med § 7. Det er naturligvis rigtigt, men det betyder kun, at Skellet flyttes højere op.

Saa udtalte den højtærede Landbrugsminister, at de, der har forsikret sig mod Arbejdsløshed, burde støttes af Staten, fordi de har ofret saa store Beløb for at sikre sig under Arbejdsløshed. Det vil vist ingen bestride, men det offentlige støtter jo ogsaa de Mennesker, der har forsikret sig, endda med store Millionbeløb. Man kritiserer efter min Mening ikke, at de forsikrer sig mod Arbejdsløshed, men naar de arbejdsløshedsforsikrede har ofret saa store Millionbeløb, som Ministeren siger, vil det kun sige, at de har indbetalt til deres Forsikringsfond et Beløb, som de, der rammes af Arbejdsløshed, modtager igen med Rente og Rentes Rente, idet de ogsaa faar offentligt Tilskud.

Det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen) tager fejl, naar han tror, at jeg har noget imod, at Landbrugsministeren faar en venlig Omtale i Befolkningen, eller at jeg ønsker at nedsætte ham i Befolkningens Omdømme. Det kunde aldrig falde mig ind, jeg vil snarere sige tværtimod, og hvis den højtærede Landbrugsminister vilde bestrebe sig for ved de Lovforslag, som han forelægger for det høje Ting — jeg tænker her særlig paa Landbrugsforslag — at give Befolkningen et godt

Indtryk af hans politiske Indsats, vilde jeg hilse det med stor Glæde. Men der er langt igen, inden man med Rette kan forvente, at den store Landbefolkning skal blive glad for Landbrugsministeren. Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem mener, at der hersker Uvilje imod Arbejdernes Fagforeninger. Det er ganske naturligt, at Arbejderne har organiseret sig og søger at bedre deres Levevilkaar — det kan ingen have noget imod; Uviljen opstaaer først, naar man kommer ind paa Overgreb, som gaar imod det øvrige Samfunds Interesser.

Det ærede 11te Medlem for 6te Kreds sagde, at den store Arbejdsløshed skulde benyttes til at presse Lønnen ned. Det er der ingen, der kræver eller arbejder paa, men det er muligt, at en lavere Arbejdsløn vilde betyde, at der kom flere i Arbejde inden for visse Arbejdsfelter. Det er endda muligt, at det ikke vilde betyde en lavere Realløn, det er muligt, at de paagældende Arbejdere kunde have lige saa gode Levevilkaar med lavere Løn, og at der saa kom flere i Arbejde.

Krarup: Som Landmand er det virkelig morsomt at være til Stede ved en saadan Forhandling som den, der finder Sted i det høje Ting i Dag, og tale om de Ting, som vi har med at gøre hjemme til daglig. Jeg er taknemmelig over, at man — jeg har selv givet Anledning til det — har været inde paa Arbejdet i den store Raastofkommission, og det interesserede mig meget at høre det ærede 9de tingvalgte Medlem (Martin Sørensen [Peterslund]) sige, at han ogsaa havde Ønsker i saa Henseende, idet han f. Eks. saa hen til Muligheden af, at vi kunde naa til en bedre Udnyttelse af vore Græsmarker igennem en mere almindelig Anvendelse af de store Ensilagebeholdere, som man har set saa mange andre Steder. Jeg hilser med Glæde, hvis det ærede 9de tingvalgte Medlem vil gøre sin Indflydelse gældende for, at det kan lykkes. Jeg tillader mig i Ærbødighed at henstille ogsaa til den højtærede Landbrugsminister at tage disse Ting under Overvejelse, saa at vi ikke skal nøjes med dette ene Forslag fra Raastofkommissionen.

Med Hensyn til selve Lovforslaget tror jeg nok, jeg i nogen Maade er blevet misforstaaet, fordi jeg paa den ene Side har rost dette Forslag og paa den anden Side har udtalt mig temmelig tydeligt om de Mangler, jeg ser ved det. Vi kan nu engang ikke faa det, som vi gerne vilde have det, og det primære er selvfølgelig dette, at Landbruget bør have saadanne Kaar, at det selv